

Atiduokite Cezariui ir Dievui

**Pagrindinė eilutė: „Jėzus jiems atsakė:
„Atiduokite Cezariui tai, kas priklauso Cezariui, o
Dievui – tai, kas priklauso Dievui.“ Ir jie stebėjosi
Juo.“**

Morkaus 12:17

**Išrinkti Šventojo Rašto fragmentai:
Morkaus 12:13-17**

Mes taip pat stebimės Jėzaus išmintimi ir mokymais. Mūsų pagrindinė eilutė tapo įvairių krikščioniškų šalių kasdienio kalbos dalimi. Praėjus dviem tūkstantmečiams po to, kai Jėzus ištarė šiuos žodžius, jie vis dar skamba kaip didi tiesa.

Pagrindinėje eilutėje matome, kaip vienas kito nemėgstantys fariziejai ir erodiečiai susivienijo, kad pagautų mūsų Viešpatį į spąstus. Jų žodžiai buvo veidmainiški. „Jie pasiuntė pas jį keletą fariziejų ir erodiečių, kad pagautų jį jo pačių žodžiais. Atėję jie tarė jam: „Mokytojai, mes žinome, kad esi teisingas ir nesirūpini niekieno nuomone. Nes Tu nesivadovauji išore, bet tikrai moki Dievo kelio. Ar teisėta mokėti mokesčius Cezariui, ar ne? Ar turėtume juos mokėti, ar ne?“ (Morkaus 12:13,14). Jų žodžiai buvo veidmainiški, giliai įsišakniję jų širdyse. Jie nė akimirkai netikėjo, kad Jėzus „tikrai moko Dievo kelio“. Supratęs jų piktus kėslus, Jėzus atsakė: „Kodėl mane gundote, veidmainiai? Parodykite man mokesčio pinigus.“ Tada jie atnešė Jam denarą“ (Mato 22:18, 19). Tai, kad fariziejai ir erodiečiai atnešė Jam denarą, buvo dar vienas jų apgaulės įrodymas.

Žydų šekelis buvo moneta, skirta šventyklos tarnystei. Denaras buvo romėnų moneta. Romėnų mokestis buvo mokamas denarais. Jėzaus priešai, turėdami tą monetą savo piniginėje ir siūlydami ją vietoj šekelio, parodė, kad patys tikėjo, jog mokėti Cezariui duoklę yra teisėta. Todėl jų pretenzijos buvo melagingos.

Paėmęs monetą į rankas, Jėzus ją parodė visiems matyti. Jis paklausė: „Kieno atvaizdas ir užrašas čia yra?“ Jie atsakė Jam: „Cezario.“ Tada Jėzus jiems atsakė: „Atiduokite Cezariui tai, kas yra Cezario, o Dievui – tai, kas yra Dievo.“ Ir jie stebėjosi Juo. (Morkaus 12:16, 17). Mato Evangelija priduria, kad tada jie „paliko Jį ir nuėjo savo keliais“ (Mato 22:22). Jie patys pakliuvo į savo pačių spąstus; jų samokslas žlugo ir yra užrašytas kaip pamokantis pavyzdys amžiams.

Kaip krikščionys šiandieniniame sumaišytame pasaulyje, susiduriame su prieštarais klausimais dėl savo tikėjimo praktikos. Priešingos filosofijos bando pasinaudoti Šventuoju Raštu, kad sustiprintų savo poziciją. Kai mus traukia į įvairias puses, Kristus ir jo mokymai lieka mūsų inkaro. Pirmiausia tarnaukime Dievui, mūsų Kūrėjui. Sekime Jėzaus paprastais mokymais apie meilę Dievui ir meilę artimui. Mylėkime net savo priešus! Jėzus sakė: „Aš sakau jums, kurie klausotės: mylėkite savo priešus, darykite gera tiems, kurie jūsų nekenčia, laiminkite tuos, kurie jus keikia, ir melskitės už tuos, kurie jums piktadariauja. Tam, kuris suduoda jums per vieną skruostą, atsukite ir kitą. O tam, kuris atima jūsų apsiaustą, neatimkite ir tunikos.“ Luko 6:27–29

Auksinė taisyklė spinduliuoja savo ryškia šviesa mūsų kasdienio gyvenimo kelyje. „Kaip norite, kad žmonės elgtųsi su jumis, taip ir jūs elkitės su jais.“ (Luko 6:31).

Atiduokime „Cezariui“ tai, kas jam priklauso pagal įstatymą, o Dievui – viską, kas yra mūsų.